

Anne

– OMARIM · 19 Eylül 2011

Annesiz yaşamak ne zormuş meğer
Gerçek mutluluğu bulmadım anne
O eşsiz varlığın dünyaya değer
Belki kıymetini bilmedim anne

Hangi güzelliği alayım ele
Ağlarsam gözyaşın döner hep sele
Asla üzmem seni ben bile bile
İnan ki aylardır gülmedim anne

Hasretin çölünde kavrulur içim
Kedere gark oldum, hem de ne biçim
Yanımda yok isen koca bir hiçim
Beynimden resmini silmedim anne

Sevgi yüklü kalbin gül gibi zarif
Kaleme aldığım mısralar hafif
Meziyetlerin var, edemem tarif
Hiç bu kadar aciz kalmadım anne

Firkâtin güneşi ufuktan doğar
Sağanak hâlinde hüznler yağar
Sıkıntılar basıp ruhumu boğar
Gönlümden dertleri salmadım anne

Mâzide yaşanan hoş günler nerde
Bitmeyen hayâlin gözümde perde
Adın sayıklanır her dem her yerde
Ne olursa olsun yılmadım anne

Anlamı sevginle taşır hep hayat
Dillere destandır sendeki şefkat
Ama can evinde çileler kat kat
Bu yüzden sürûra dalmadım anne

Cümle âlem bilir elbet ününü
Ayrıyken şaşırır insan yönünü
Kutluyorum şimdi özel gününü
Daha yaşıyorum, ölmedim anne

Ömer AYDOĞAN
ORDU 09/05/2009
(İlk şiirlerimden)